311 Гр. Общинска библиотека
Варна

4 СТР. 1 лв.

РЕДАКЦИЯ, АДМИНИСТРАЦИЯ И ПЕЧАТНИЦА
на вестникъ
„ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ“
ул. „Царица Иоанна“ № 23
Телефонъ № 150
ОСНОВАНЪ ПРЕЗЪ 1923 год.
КАТО ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКОТО МАЛЦИНСТВО ОТЪ РАМЪНИЯ

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

РЕДАКТИРАТЪ: Л. П. СТАНЧЕВЪ и Я. х. ЯНЕВЪ

Брой 449 Добричъ, срѣда 14 май 1941 год. Година VI

ТАРИФА НА ВЕСТНИКА:
АБОНАМЕНТЪ за България (1 година . . . . 280 лв. (6 месеци . . . . 150 „ (3 месеца . . . . 80 „
Годишенъ абонаментъ за чужбина . 560 „
ОБЯВИ: официални по 2·50 лв. на кв. см. търговски — по споразумение, годежни и вѣнчални по 60 лв. на публикация, въ хрониката по 10 лв. за гармонденъ редъ. На абонати специални условия

Истински народенъ праздникъ

Праздникътъ на Св. Царь Борисъ и именниятъ день на Негово Величество Царя на българитѣ Борисъ III,—деньшъ 15 май, утре —не е неприсжтственъ день. Причинитѣ за това могатъ да се намѣрятъ въ две посоки: първо, присжщата натия на Царь скромность и второ, присжщата на нашия народъ работливость. Въпрѣки това, деньшв 15 май, Тезоименниятъ день на Негово Величество Царя, е голѣмъ народенъ и държавенъ праздникъ. Причинитѣ и за тово могатъ да се намѣрятъ въ нѣколко посоки. Първитѣ отъ тѣхъ сж, безспорно, грамаднитѣ, бихме казали неоценимитѣ заслуги, които нашия Царь има за закрепването, издигането и възвеличаването на Третото българско царство.

Царуването на Негово Величество Царь Борисъ III съвпада съ най-бурнитѣ периоди на българската история. Опаснoститѣ, на които бѣше подхвърлена държавата презъ този четвъртъ вѣкъ, сж се случвали и въ живота на много други държави, но онова, което е сжществено въ нашия случай, е обстоятелството, че тия опастности бѣха преодолени отъ България, благодарение на мждрото ржководство на нейния Държавенъ глава съ много малки или почти никакви сътресения, докато въ други държави, имащи по дългъ животъ задъ гърба си и по-здраво държавно устройство, такива опасности сж означавали гибельта на народа и на държавата.

(Следва на 4-та страница)

Д-РЪ РУДОЛФЪ ХЕСЪ Е ЖИВѢЛЪ СЪ ИДЕя ФИКСЪ

Възможно е отъ английска страна да е поставена примка на Хесъ. Националъ-социалистическата партия съжелява, че той е携 станалъ жертва на една фатална идея

Берлинъ 13. Отъ това, което може да се заключи до сега отъ книжата и документитѣ оставени отъ Рудолфъ Хесъ изглежда, че той живѣлъ съ идея фиксъ, благодарение на личната си намѣса предъ англичанитѣ, които той познавалъ добре, за да може, въпрѣки всичко, да попречи на едно споразумение между Германия и Англия. И действително, съобщение отъ Лондонъ потвърждава, че той скочилъ въ Шотландия, близо до едно мѣсто, което искалъ да достигне и дето билъ намѣренъ раненъ отъ единъ шотландски селянинъ.

Рудолфъ Хесъ, както се знае, боледуваше отъ години. Презъ последно време той е търсилъ помощь отъ различни източници, като магнизатори, астролози и др. До колко тия лица сж отговорни за неговата загуба, която го накара да направи тази постжпка, е въпросъ, които следва да се проучи.

Твърде е възможно, щото отъ английска страна да е поставена примка на Хесъ. Начинътъ по който е действувалъ потвърждава за всѣки случай факта съобщенъ вече въ първото комюнике, че той е билъ обзетъ отъ фиксъ идея. Той е познавалъ повече отъ кой да е другъ многобройнитѣ мирни и сърдечни предложения на Фюрерътъ. Изглежда, че той си въобразявалъ че можелъ да попречи чрезъ една лична жертва за развитието на събитията.

Националъ-социалистическата партия съжелява, че този идеалистъ е станалъ жертва на една толкова фатална фиксъ идея. Това той направилъ за да попречи да се продължи войната, която Англия наложи на Германия. Както Фюрерътъ каза въ последната си речь, войната ще се води докато британскитѣ властелини бждатъ съборени.

Атентати въ Букурещъ

Букурещъ 13. Снощи, неизвестни лица сж поставили две бомби, които избухна безъ да причинятъ голѣми щети. Едната избухна предъ редакцията на в. „Ординя“, а другата предъ една голѣма книжарница на Каля Виктория. Полицията арестува стотина студнти.

Букурещъ 13. Дѣлото противъ Сарандосъ, убиецътъ на гермнския майоръ, започна да се разглежда.

ВСИЧКИ ЧИНОВНИЦИ ВЪ ИРАКЪ СВИКАНИ ПОДЪ ЗНАМЕНАТА

Индускитѣ войски бѣгатъ отъ английската армия и се зачисляватъ въ редоветѣ на иракскитѣ войски. Опитътъ на англичанитѣ да склонятъ иракскитѣ консули въ Ерусалимъ и Трансйордания пропаднали

Багдатъ 13. Министерството на отбраната съобщава, че всички чиновници, които сж запасни офицери, се свикватъ подъ знамената, подъ страхъ отъ смъртно наказание ако не се явятъ на време по частитѣ си.

Бейрутъ 13. Съобщаватъ отъ Багдатъ, че 300 индуски войници отъ английската армия преминали въ Иракъ и се зачислили въ редоветѣ на иракскитѣ войски, като заявили, че сж чули позива отправенъ до мюсюлманския свѣтъ отъ главния мюфтия и сж последвали заповѣдитѣ му. Числото на доброволцитѣ идещи отъ Сирия всѣки день се увеличава.

Берлинъ 13. Положението въ Иракъ още не било промѣнено. Узнава се, че англичанитѣ се опитали да склонятъ иракскитѣ консули въ Иерусалимъ и Трансйордания да обнародватъ едно изложение противъ иракското правителство, но претърпѣли пъленъ неуспѣхъ.

Ако Египетъ влезе въ война

ще последва участьта на Югославия и Гърция

Югославянскитѣ дипломатически представители въ Букурещъ, ще заминатъ въ Америка. Срещата между Фюрера и адм. Дарланъ

Римъ 13. Арабскитѣ вестници помѣстватъ дълги статии за поведението на политическитѣ партии въ Египетъ до заключението, че Египетъ никога нѣма да влѣзе въ война, понеже всички египтяни сж били убедени, че и тѣхната сждба ще бжде сжщата като на Югославия, Гърция и другитѣ държави, които бидоха въвлечени въ войната отъ Англия.

Букурещъ 13. Дипломатическиятъ представитель на бившата югославянска държава въ Букурещъ е поискалъ пасапорти на членоветѣ на бившата югославянска легация.

Всички тѣ проектирали да отпжтуватъ за Америка.

Берлинъ 13. Въ Берлинскитѣ политически срѣди прави силно впечатление срѣщата между Фюрера и френскиятъ замѣстникъ на министеръ председателя, адмиралъ Дарланъ. Тази срѣща, обаче, само се отбелязва безъ да бжде коментирана.

СЛУЖБАТА ПОМОЩНИКЪ НА ФЮРЕРА

ЗА НАПРЕДЪ ЩЕ СЕ ИЗПЪЛНЯВА ОТЪ КАНЦЛЕРСТВОТО НА ПАРТИЯТА

Рудолфъ Хесъ страдалъ отъ силно безсъние. Първитѣ симптоми за болестьта на Рудолфъ Хесъ

Берлинъ 13. (ГТА) Фюрерътъ обнародва следнаша наредба:

Службата на помощникъ на Фюрера, която се заемаше отъ Рудолфъ Хесъ за напредъ ще носи името Канцлерство на партията. Тя е подчинена лично на Фюрера. Г-нъ Мартинъ Борманъ, който бѣше начело на тази служба остава и за напредъ неинъ ржководитель.

Берлинъ 13. Твърдението разпространено отъ английската служба за информации, споредъ което обстоятелство, Рудолфъ Хесъ е билъ назначенъ за замѣстникъ на Фюрера презъ септемврии 1939 г., не позволява да се говори, че Хесъ е боленъ, а се окачествява отъ берлинскитѣ осведомени срѣди като погрешни. Въ сжщитѣ срѣди се отбелѣзва, какво Рудолфъ Хесъ е билъ назначенъ за първи намѣстникъ на Фюрера следъ поемането на властьта, имала своитѣ причини, известни само на най-близкитѣ лица на Фюрера. Първитѣ симптоми за болестьта на Хесъ се проявили преди известно време. Той билъ засѣгнагъ не само отъ болѣсть въ стомаха, но още преди войната той билъ обзетъ отъ симптомитѣ на една нервна болѣсть, следствие на която той е страдалъ отъ силно безсъние.

Берлинъ 13. Върховното командуване на германскитѣ въоржжени сили съобщава, че германскитѣ подводници сж потопили презъ последнитѣ нѣколко дни 7 неприятелски кораби съ обща водоизмѣстимость 56 хил. тона. Корабитѣ плували обкржжени съ силенъ конвой. Тѣ били потопени заедно съ конвойращитѣ ги военни кораби. Тонажътъ на всички потопени кораби се изчислява на повече отъ 76 хил. тона.

Берлинъ 13. Съобщението на нѣкои агенции, че г-жа Хесъ била отпжтувала за Анкара, не отговаря на истината и е чиста измислица. Г-жа Хесъ се намира въ Берлинъ.

КЪМЪ ТѢЗИ, КОИТО ОБИЧАТЪ ДОБРУДЖА

Младежьта е усмивката на днитѣ, които идватъ. Младежьта е лѣстовицата на бждещето. Когато единъ организъмъ застарѣе, младитѣ клетки го подмладяватъ и освежаватъ. Така животътъ се продължава. Отзвъни ли дванадесетиятъ часъ старитѣ си отиватъ, идва младежьта, за да увѣковѣчи започнатото дѣло. Така животътъ пребждва.

Христосъ призова при себе си децата. Бждещето е на младитѣ, каза той. Христосъ, като съвесть презъ всички времена, радостно боготвори всепобеждаващото начало въ свѣта— младежьта. Стара истина е: животътъ побеждава чрезъ младежьта, съ младежьта, за младежьта... Който отрича дейното участие на младежьта въ живота, —нейното голѣмо значение за щастливия изходъ на едно подето дѣло — е или навикъ, или тѣсногрѫдъ „мждрецъ“.

Винаги първа, всѣкога неустрашима, младежьта живѣе, воюва, умира, за да въплоти чрезъ борба своето дѣло, —дѣлото на творческия животъ, който не познава препятствия.

Разгънете историята Колко много примѣри на безстрашие и на самопожертвувателность, колко много идеализъмъ и безкористие — дѣло на ентусиазирани младежи—чертаятъ небосклонитѣ на новото, на бждещето, предвещаватъ зората на днитѣ, които се усмихватъ!

Кждето има смѣла борба, търсете младежьта. Нейниятъ духъ е навсѣкжде—и въ борбата за доброчестина, и въ неугасващия копнежъ за свобода, и въ волята за добротворство. Затова, който властвува надъ младежьта, който може да овладѣе нейната борческа стихия, бждещето принадлежи нему.

Пбикновено се казва: Сърдцето не остарява. За духа, който е осѣненъ отъ метежната страсть на младежьта, може съ право да се каже: Подвигътъ е вѣчно младъ, въ него живѣе сърдцето на младежьта.

И, наистина, какъвъ щѣше да бжде свѣтътъ безъ саможертвата и подвига? Историята не е ли низъ отъ самопожертвувания предъ олтаря на идеали?

Това преклонение предъ пламъка на младитѣ има свое обяснение. И, ако младежьта е станала примамка за всички национални и политически течения — и това, разбира се, не е случайно.

Всички искатъ да я организиратъ, да я обсебятъ за целитѣ на своята политика, да я направятъ двигателенъ лостъ за осжществяването на своя идеалъ.

Всички разбиратъ, че само чрезъ организираната воля, окриляна и подпомогната отъ борческия идеализъмъ на младежьта, животътъ придобива своя дълбокъ смисълъ,— самосъхранява се непобедимото въ него, вѣчното скиталчество, борбата.

Животъ е нѣщо промѣнчиво. Онова, което пребждва съ него, като талисманъ и като надежда за по-добро бждеще, е въплотено въ волята за саможертва, въ неугасващия копнежъ на годинитѣ.

Историята ни учи, че за всепобеждаващия подвигъ нѣма прегради, че той винаги е победитель, че той всѣкога е побеждавалъ чрезъ духа на младежьта. Какво означаватъ прегради тѣ, бесилкитѣ?

Караджата умрѣ, но гордиятъ му духъ остана въ сърдцата на всички, които като него сж готови да се борятъ „до смърть за свободата на своето отечество, противъ всички негови врагове“.

Волята за саможертва, изразена така внушително и красиво въ знаменитата му речь, и днесъ възпламенява онѣзи, които живѣятъ въ неговата сѣнка.

„Вѣрвайте ме, братя, че съ по-високъ чинъ било или като последенъ редникъ едно нѣщо имамъ предъ видъ: да изпълня дълга си на тоя свѣтъ, да презра смъртьта и да зная да умра съ сабля въ ржка за свещеннитѣ права на отечеството“.

За това, когато тиранитѣ мислѣха, че той е умъртвенъ, неговиятъ гласъ прогърмя отъ бесилката:

„Умирамъ, да живѣе отечеството!“

Не е ли това единъ зовъ и къмъ насъ, които сждбата е орисала да следваме кървавата диря на буреносния му подвигъ?

Нека си припомнимъ дивната балада на Христо Ботйовъ, въ която Хаджи Димитъръ, потъналъ въ кръвь, въ безсъзнание, настойчиво пита:

„Кажи ми, сестро, де е Караджата“...

Младежьта, която по природа е по-идеалистична, чужда на пошлоститѣ и дрязгитѣ, много по-близо чувствува тази воля за борба и за саможертва. Както въ миналото, така и сега, тя е бивала винаги готова да презре смъртьта, за да остане вѣрна на идеала.

И добруджанската младежь, откърмена отъ хилядитѣ нещастия на своята Родина, ще намѣри въ себе си сили да приобщи своята душа кътъ тѣзи спасителни начала.

Това е заветъ, който Караджата ни остави. Това е заклинанието на родна Добруджа. Това е дългътъ, който всички ще трѣбва да прегърнемъ, за да отхранимъ въ сърдцата си вѣрата, себеотрицанието и куража на нашия предтеча.

Нека потърсимъ младежьта. Тя ще окрили душитѣ ни. Ще внесе въ редоветѣ ни ентузиазъмъ, защото е рожба на трагичната сждба, която изживѣ поробената ни Родина.

Да потърсиме младежьта. Тя ще обнови нашитѣ редове, ще ни приобщи по - близо до Добруджа, ще способствува да отхранимъ въ душитѣ си победно национално самосъзнание, борческо чувство, ентусиазъмъ.

И, когато следъ време, синоветѣ и дъщеритѣ на Добруджа се строятъ подъ знамето на Родината, можемъ да бждемъ спокойни: бждещето ще е съ насъ, въ сърдцата ни ще тупти всепобеждаващиятъ духъ на борбата, дълбокиятъ смисълъ на саможертвата, борческиятъ идеализъмъ на младежьта.

П. Господиновъ

ВАЖНО

Съобщава се на г. г. гражданитѣ отъ Добришка, Балчишка, Касъмска, Силистренска и Куртбунарска околии за знание, че **новоремонтирания хотелъ**

„НОВЪ ПРЕСЛАВЪ“ - ВАРНА

ТЕЛЕФОНЪ № 25-83

се откри наново подъ вещото ржководство на самия стопанинъ **ДЕНЮ ГОСПОДИНОВЪ** на ул. „Царь Симеонъ“, близо до гарата

ХОТЕЛА Е СТРОГО ФАМИЛИАРЕНЪ

Подъ хотела се намира **добре обзаведена градина** кждето посетителитѣ ще намѣрятъ винаги задоволителна храна и напитки. 311-5-4

АДВОКАТЪ

СТЕФАНЪ АТ. БУРГУДЖИЕВЪ

се завърна отъ обучение и започна работата въ бюрото си

ул. Царъ Борисъ III 56 — Добричъ 295—10—6

Печатница „Добруджански гласъ“-Добричъ

Нѣколко думи за изложбата

на книгата въ Добричъ

По редица уважителни причини Седмицата на българската книга се откри въ Добричъ съ нѣколко дни закъснение. За това и изложбата на българската книга ще се закрие следъ нѣколко дни — въ недѣля.

Първата изложба на българската книга въ Добричъ, която се помѣщава въ салона на читалище „Йорданъ Йовковъ“ има извънредно голѣмъ успѣхъ. За това свидетелствуватъ стотицитѣ посетители отъ всички обществени слоеве и прави отрадно впечатление, че мнозина си взематъ бележки, за да си набавятъ избранитѣ книги.

Уредбата на изложбата е повече отъ похвална. Всички книги сж наредени съ вкусъ, по автори, безупречно подредени по отдѣлни научни области и всѣки отдѣлъ е украсенъ съ ликоветѣ на авторитѣ. Добре е застжпена и мѣстната книга — журналистиката и книжнината въ Добруджа презъ робството въпрѣки че липсватъ най-ценнитѣ колекции на нѣкои вестници и книги.

Единъ погледъ върху книгата, оставена на разположение на посетителитѣ, да пишатъ своитѣ впечатления отъ изложбата, е достатъчно да се увѣримъ въ проявения голѣмъ интересъ на нашитѣ граждани къмъ родната книга.

СЛАДКАРНИЦА

„СЕВЕРНА ДОБРУДЖАНКА“

ул. Кн. Сим. Търновски 10 ДОБРИЧЪ

Край нея наминете,
на витрината се спрете,
и нѣколко реда прочетете:
Сетне вжтре влѣзте,
по една паста си хапнете
и втората изяжте.
Сетне пийте една вода или боза
и въ кжщи си идете
на жена си разправете
и вечерь наедно излезте
въ сладкарницата елате
и колкото искате пасти—яжте.

Граждани!

не обсждайте военни въпроси.

СКЛАДЪ ЗА ВИНА И РАКИИ „КРАЛИ МАРКО“

ПРОИЗВОДСТВО НА СПИРТНИ ПИТИЕТА:
РОМЪ, КОНЯКЪ, МАСТИКА, МЕНТОВКИ, разни ЛИКЬОРИ

ЗА ПРАЗДНИЦИТѢ
ЦЕНИ НАМАЛЕНИ

ГЛАВНО ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО НА
ТЪРНОВСКО ПИВО

Собственикъ МАРКО ТОДОРОВЪ ИВАНОВЪ

285-3-2 ДОБРИЧЪ Телефонъ № 196

СТАРИЯТЪ УЧИТЕЛЬ

Стариятъ учитель внимателно разглеждаше проядeното стъбло на едно младо дръвче и цъкаше езикъ:

— Боленъ свѣтъ. Болни сж хората, болни сж растенията, болни сж цвѣтята...

Той не чу кога се отвори малката градинска врата и не усети стжпкитѣ на младия момъкъ, който боязливо се приближи до него.

Въ ржцетѣ си той мачкаше увѣхналъ каскетъ. Косата му бѣ разрошена, а погледътъ — смътно блуждаещъ, сякашъ бѣше готовъ да заплаче. Той бѣ слабъ и наведенъ.

Стариятъ учитель не го видѣ. Наведенъ надъ дръвчето, той чоплѣше съ ножче стъблото и мърморѣше наставнически — сякашъ се намираше въ класа между своитѣ ученици:

— Да! Нуждна е операция, безмилостно трѣбва да се оперира, да се реже...

— Добъръ день, учителю! — прекжсна го младежътъ и учтиво се поклони.

Старецътъ обърна глава и погледна презъ очилата си непознатия.

— Добъръ день. Вие?...

— Една случайность господинъ учителю — подзе съ видимо развълнуванъ гласъ младежътъ. — Връщахъ се отъ лѣкаря и не знамъ какъ, свърнахъ въ тази уличка... Погледнахъ презъ плета и ви познахъ. Азъ съмъ Кирилъ Христовъ, вашъ ученикъ — ако си спомняте — въ пети класъ...

— Кирилъ Христовъ, Христовъ... Христовъ... Да, да, Христовъ — замижа стариятъ учитель, силейки се да си припомни — знамъ, помня. Много ми е приятно... Вие, бѣхте напуснали класа срѣдъ годината, нали?...

— Да, по вашия съветъ — наведе глава младежътъ — вие, ако си спомняте, вие бѣхте ми казали: — „Христовъ, отъ тебе нищо не става. Остави ученето, иди въ село и се залови за слуга“. Това помня много добре. Когато отидохъ въ кжщи, сжщото ми казаха братъ ми и буля ми. И азъ отидохъ въ село...

Стариятъ учитель остави дръвчето, отри ножчето си и като се изправи, покани младежа да седне на дървената пейка и самъ, бавно и тежко се сложи до него.

— Много ми е приятно — започна стариятъ учитель — да видя мой ученикъ и да побеседвамъ съ него. Годинитѣ минаватъ ние стареемъ, забравяме се и се утешаваме съ споменитѣ отъ миналото. Азъ съмъ пенсионерь. Здравъ съмъ и живѣя добре. Мжка ми е за училището, но както виждашъ, имамъ хубава градинка и отъ сутринь до вечерь работя въ нея. Току-що лѣкувахъ онова дръвче, т. е. изчистихъ стъблото отъ заразата, която, ако не бѣхъ забелязалъ, следъ нѣколко дни щѣше да проникне въ сърдцевината му. Боленъ свѣтъ. Дори и въздухътъ е заразенъ... Нѣма оная здрава земя, умрѣха здравитѣ хора — израждаме се, свѣтътъ се изражда. Ами ти, какво, при лѣкарь ли си билъ?...

— Да! — отговори младежътъ съ угасналъ гласъ. — И азъ се радвамъ, че щастието ми даде да беседвамъ съ моя учитель... Бѣхъ при лѣкаря и сега не знамъ какво да правя... Каза ми, че дробоветѣ ми сж проядени. Туберкулоза. Каза го направо въ очитѣ ми...

Христовъ замълча. Завъртѣлъ каскета въ ржцетѣ си, погледътъ му блуждаеше нѣкжде по буйно израстналитѣ бѣли кремове, чийто широко разтворени цвѣтя пръскаха обилно изъ въздуха своя ароматъ. Стариятъ учитель хвана ржката на своя събеседникъ и вторачи погледъ въ очитѣ му. Ржката му треперѣше, а очитѣ му бѣха готови да сълзятъ.

— Сега ще ида въ село — помжчи се да задържи сълзитѣ си Христовъ — Ще ида, но...

ЧЕРЕНЪ ВТОРНИКЪ

(26 ФЕВРУАРИЙ 1934 г.)

Нарекохме го черенъ вторникъ. И наистина, бѣше единъ отъ най-чернитѣ и най-мжчителнитѣ дни, преживѣни презъ румънското робство.

Въ бившата мжжка гимназия — днесъ първоначално училище „Стефанъ Караджа“, въ източната часть на долния етажъ учеха 8 паралелки отъ първоначалното училище. Носѣха се тревожни слухове, че румънската училищна власть ще отнеме 23 паралелки, защото незаконно се увеличило числото имъ на 29! И действително, нашето първоначално училище, като че ли бѣше дошло до положението си преди румънската окупация. Имахме 29 паралелки, съ толкова учители и единъ директоръ, безъ отдѣление, плюсъ 4 учители специално за румънски езикъ. Румънскитѣ първоначални училища пустѣеха и ето защо, нашето първоначално училище имъ бѣше трънъ въ очитѣ. Това особено ги бодѣше при официални и и паради дни, когато нашитѣ ученици изпълваха улици и площади, а тѣхнитѣ се губѣха при нашитѣ. Дебнѣше се момента да се съкруши нашето първоначално училище.

По него време бѣхме подъ контрола на областния училищенъ инспекторъ Симеонъ. Бѣше страшилище за училищата ни. Точно по това време идва той да изпълни пъкленната си замисъль, оформена съ заповѣдь, да закрие 23 паралелки отъ нашето първоначално училище и запише веднага децата отъ тия паралелки въ държавното румънско училище. Ние, учителството и учителската управа, дочувахме тия тревожни слухове, но не вѣрвахме да се дойде до тамъ, понеже оставаше още 3 месеца до края на учебната година. Но какво стана. Азъ и други трима колеги имахме часове преди обѣдъ въ мжжката гимназия, гдето учеха 8-тѣхъ паралелки. Работимъ, безъ да подозираме нѣщо лошо. Къмъ 9 и половина часа идва тичешкомъ слугинята отъ централното училище (днесъ Йорданъ Йовковъ) съ поржка да изпратимъ децата по домоветѣ имъ. Тамъ билъ околийския училищенъ ревизоръ и щѣлъ да дойде и при насъ. Съобразихъ се, че нѣма да направимъ хубаво, ако изпратимъ децата. Малко следъ това коридора се изпълни съ полицаи —тайни и явни, заедно съ училищния ревизоръ и голѣмъ брой румънски първоначални учители. Явно бѣше какво ще става. Децата се изплашиха и почнаха да плачатъ. Помжчихъ се да ги поутеша. Ревизорътъ поиска дневницитѣ отъ всички паралелки. Даде заповѣдь децата да излѣзатъ отъ чиноветѣ и се наредятъ. Преброи ги споредъ дневника и заповѣда на единъ отъ учителитѣ по име Чобану да поведе децата. За моментъ помислихъ, че ревизора подигравателно заповѣдва на чобанина (овчаря) да подбере стадото си. Децата ме заобиколиха и не искаха да се отдѣлятъ отъ мене. Картината бѣше покъртителна. Намѣси се полицията — децата се изплашиха, смълчаха се за моментъ и се покориха. Две по две се изнизаха отъ класната стая. Всѣко си извиваше главичката съ просълзени очи да потърси учителя си.

Останахъ самъ закованъ въ класната стая. Сжщата история и съ другитѣ паралелки въ другитѣ класни стаи. Училището изведнажъ запустѣ и оглуша. Събрахме се осиротелитѣ колеги и мълчаливо напустнахме училището.

По-трагиченъ е билъ случаятъ въ централното училище, гдето отъ 12 паралелки — 6 трѣбваше да се закриятъ и 6 да останатъ. Кои ще сж щастливи да останатъ и кои ще заминатъ? Въ новото пъкъ училище — днесъ „Василъ Левски“, учителитѣ бѣха изпратили децата по домоветѣ си, но после бѣха викани да даватъ отговоръ въ полицията. И прокълнахме ние тоя вторникъ и съ право го нарекохме черенъ вторникъ. Много сълзи изтекоха тоя день отъ невинни дечица, учители и родители. Бѣше наистина, единъ отъ най-чернитѣ дни на робството.

Българското първоначално училище осиротѣ. Отнеха му 23 паралелки съ близо 1000 ученици, като оставиха 6 паралелсъ ограничено число ученици — 234 деца. Освободенитѣ учители останаха по домоветѣ си да чакатъ свободата и свѣтлия день да бждатъ пакъ въ училището и дочакаха тоя день.

Ловчо Стояновъ

Каварна подъ слънцето

на свободата

До навечерието на Европейската война, малкото крайбрѣжно градче, Каварна, бѣше единъ отъ най-оживенитѣ земедѣлски и износни центрове въ Добруджа. Тогава тукъ се стичаха отъ всички краища на равна Добруджа ежедневно съ хиляди каруци натоварени съ жито. Отъ день на день градътъ се съживѣваше и бързо крачеше къмъ своя възходъ. Следъ великата война дойде румънското владичество. Въ течение само на нѣколко години градътъ западна до неузнаваемость — търговцитѣ и еснафа затвориха дюкянитѣ си, житното тържище престана да работи, пжтищата опустѣха и градътъ, който имаше блѣскаво бждеще, заприлича на село. Малкото пристанище—тъй много оживѣно преди войната въ чиито заливъ хвърлиха котви съ десятки чуждестрани кораби дошли отъ всички краища да товарятъ „златно“ жито опустѣ, замрѣ. Много отъ жителитѣ напуснаха града, за да търсятъ препитание въ други градове и хубавиятъ нѣвгашенъ крайморски градецъ се превърна въ пустинно, изоставено селище.

Днесъ Каварна се пробужда, сякашъ, отъ дълбокъ сънь. Забѣгналитѣ жителитѣ се завръщатъ. Старитѣ изоставени и полусъборени дюкени сж поправени, старитѣ западнали фирми отново се появяватъ, „чаршията“ е оживѣна и постепенно градътъ добива предишния си видъ. Каварна има вече всички околийски служби.

И въ този хубавъ градъ, следъ 27 години непрогледенъ мракъ отново закипѣва буйния животъ на веселитѣ крайморци.

Културниятъ подемъ макаръ още въ началото си, е въ своя кипежъ. По инициативата на будни учители, въ първитѣ дни следъ освобождението, редовно се уреждаха педагогически конференции, покрай които се изнасяха и такива отъ практическо значение, чрезъ които гражданството се запознаваше съ новитѣ порядки и закони въ България.

Въ близко бждеще градътъ обещава коренно да се измѣни и преустрои, защото бързо крачи къмъ своето културно и стопанско развитие. Следитѣ отъ робството изчезватъ и минаватъ въ свѣта на приказкитѣ и споменитѣ. Картината се попълва и отъ дошлитѣ братя отъ северна Добруджа, които съ своитѣ хубави народни носии идватъ да утвърдятъ зараждащия се новъ животъ на чисто българското въ тоя китенъ край, който до вчера бѣше забравенъ и отъ хората и отъ Бога. Наредъ съ това Каварна, бързо се развива и въ благоустройствено отношение. Благодарение неуморната дейность на общинската управа, начело съ дейния кметъ на града г. Далакчиевъ, въ близко време градътъ съвсемъ ще се благоустрои. Положенитѣ грижи отъ сега ясно говорятъ за свѣтлото бждеще на Каварна.

ПРОДАВА

се овощна градина, отъ 8 хектара, съ всички постройки; на 5 клм. отъ гр. Добричъ — до с. Куруджа-кьой.

ПЪРВОТО УТРО НА

детския центъръ въ гр. Каварна

Каварна—Детскиятъ центъръ въ гр. Каварна е отлично уреденъ благодарение грижитѣ, които полага ржководителката г-ца Д, Ст. Иоргакиева. На 18 т. м. малкитѣ питомци на тоя центъръ, подъ ржководството на своята учителка, ще изнесатъ първото си детско утро. Това ще бжде за каварненци едно истинско мило тържество. Програмата е богата и разнообразна — пѣсни, стихотворения, диалози и балетъ. Утрото се изнася съ благотворителна цель.

Ние вѣрваме, че каварненскитѣ граждани не ще отминатъ това единствено детско празненство съ безразличие и ще дадатъ своята щедра подкрепа имайки предъ видъ благороднитѣ цели на подготвеното утро.

Д. И.

Общо търговско осигурително дружество

„СИЛА“

Търси подходящо лице за представитель на дружеството въ гр. Балчикъ и Каварна

Справка главния инспекторъ за Дубруджа г. Тодоръ А. Тончевъ — Добричъ
ул. „Рибентропъ“ № 19 324—

Важно! ПЕТЪРЪ КОСТОВЪ **Важно!** ФОНЪ — ФЕТО **Важно!**

Искате ли хубаво дълготрайно електрическо кждрене— 8 —10 месечно, съ най-хубавитѣ елексири доставени отъ София и Варна, това само при П. КОСТОВЪ

П. Костовъ
ФОНЪ ФЕТО
срещу хотелъ България
Добричъ

БЪЛГАРСКО ЗЕМЕДѢЛСКО ДРУЖЕСТВО
ПЛѢВЕНЪ—СОФИЯ—ПЛОВДИВЪ

Доставя:

Изкуствени торове
Земедѣлски машини, плугове, триори, сноповързачки, косачки и др.
Препарати за борба съ болѣститѣ по културнитѣ растения
Уреди „Болфъ“ за ржчна обработва на почвата.
Моторни копачки „БУНГАРЦЪ“ и различни други земед. потрѣби.

Цени и проспекти искайте отъ Българското земедѣлско д-во, Плѣвенъ — тел. 311 322—1

Економически мотори — за градинари и занаятчии
Петролни мотори отъ 3, отъ 5 и отъ 6 конски сили
Нафтови мотори отъ осемь конски сили
производство на реномираната фарика
ЛОРЕНЦЪ
на складъ при
БЪЛГАРСКО МИННО И МЕТАЛУРГИЧНО ДРУЖЕСТВО
София ул. Раковска № 157-А. — Тел. 2-29-78
290—3—2

ПУШЕТЕ ПЛОВДИВСКИТѢ ЦИГАРИ ЗОРА
205—20

Знаете ли, азъ паднахъ задъ плуга, както орѣхме. Прилоша ми. И преди това на нѣколко пжти се случи сжщото. Тогава баща ми каза: „иди се прегледай на доктора и веднага се върни“. Сега отивамъ на село, но нѣма да остана тамъ. Мисля да ида да се простя съ всички и да забия на кждето ми видятъ очитѣ... Нашитѣ не разбиратъ каква опастность имъ нося. Имамъ сестри, братя...

Стариятъ учитель покъртенъ отъ изповѣдьта на младежа почна бащински да го утешава. Чистиятъ въздухъ въ село ще го спаси. Хубава, здрава храна, спокойствие. Той е много младъ. Животътъ е на младитѣ, на силнитѣ.

Нѣжнитѣ думи на стария учитель сякашъ повече разраняваха прояденитѣ му дробове и сякашъ изтискаха затаената мжка въ гърдитѣ му и младежътъ избухна въ неудържимъ плачъ. Той впи пръститѣ си по бащината ржка на стария учитель, що галѣше разрошената му коса, свали я, цѣлуна я съ благоговение и стана. Стана и учительтъ. Той нѣмаше повече гальовни думи. Продължителната цѣлувка на болния по ржката му, разчувства най-нѣжнитѣ струни на старческото му сърдце. Една сълза се търкулна по набръчканото му лице...

Следъ като изпрати младежа, стариятъ учитель се върна и зачопли болното дръвче.

— Боленъ свѣтъ. И въздухътъ е заразенъ... Гине обществото, гинатъ младитѣ и никой се не стреска...

И колкото по дълбоко чоплѣше заразеното стъбло, толкова по силно чувствуваше мжката и болката на младия момъкъ, — нищожна, захвърлена отломка отъ още по-болния организъмъ на обществото. Като огненъ клинъ се забиха въ сърдцето му последнитѣ думи на болния:

— Ще ида азъ въ село, ще се възправя предъ нивитѣ и ще викна: Вие ме убихте! И ще забия где очитѣ ми видятъ...

Много старъ бѣше учительтъ, за да даде воля на сълзитѣ си.

Я. Калиакренски

Загубенъ е единъ отъ каса **ключъ**
който го е намѣрилъ и донесе на
Велико Ив. Друмевъ & Христо Василевъ
ще получи прилично възнаграждение. 312-3-1

ПАЗЕТЕ РОДИНАТА!

За използване заеми

Внасяне влогове, преводи, инкасо, гаранционни удостовѣрения, получаване колети, информации и други.

Само при Народната кооперативна банка „Подкрепа“
гр. Добричъ телефонъ 108
Която се помѣщава въ кжщата на Алекси Момовъ
ул. Графъ Чано — 4 —139—

ДОБРУДЖАНСКИ
ГЛАСЪ

Информационенъ ежедневникъ за общественъ животъ, стопанство, културенъ подемъ и широка разгласа

Истински народенъ праздникъ

(Продължение отъ 1-ва стр.)

Втората причина за това, именниятъ день на Царя да бжде чествуванъ и чествуванъ отъ народа като голѣмъ праздникъ, се крие въ обстоятелството, че нашия Царь е истински народенъ Царь. Колкото духовно чадо на своя народъ, възпитанъ въ неговитѣ религиозни, културни и политически традиции, толкова Той е неговъ духовенъ ржководитель и ревнитель за културното му издигане, за стопанското му благополучие и за политическото му преуспѣване. Нищо, което би могло да се направи въ тѣзи три области на държавния животъ, не е останало безъ вниманието и безъ насърдчението на българския Царь.

Най-сетне, на трето мѣсто, личнитѣ качества на Негово Величество Царя на българитѣ правятъ Неговия именъ день да бжде празднуванъ отъ народа като голѣмъ народенъ праздникъ. Едва ли има другъ държавенъ глава въ свѣта, който да се ползува съ такива голѣма популярность всрѣдъ своитѣ поданици; едва ли има другъ държавенъ глава въ свѣта, който да има толкова лични познанства по всички градове и паланки на своята страна; едва ли има другъ държавенъ глава въ свѣта, който да е взелъ такова дейно участие,— въ походна униформа и на първитѣ линии на фронта,—въ борбитѣ на своя народъ за свобода, независимость и обединение.

Това сж достатъчно важни обстоятелства, които даватъ политическото и сърдечно състрадание на праздника; тѣ сж и които правятъ отъ всѣки царски праздникъ единъ истински народенъ праздникъ.

П. К. ЧИНКОВЪ

ВЕСТИ

— Единъ похваленъ починъ — учреденъ е временenъ комитетъ за възобновяване на сжществуващото преди румънската окупация юнашко д-ство „Добруджански юнакъ“ въ гр. Добричъ...

Всички членове — бивши и новозаписали се — и всички родолюбиви българи се поканватъ да присжтствуватъ на тържеството, което ще се състои по случай възобновяване дейностьта на Гими. Д-во „Добруджански юнакъ“ 18 май т. г. — недѣля — въ 10 часа пр. обѣдъ въ салона на „Моderенъ театъръ“. Въ тържеството ще вземать участие юнаци отъ гр. Варна и управителния съветъ на „Добруджанската Юнашка область“.

Посрещането на гоститѣ ще стане вънъ отъ града съ ученическата духова музика. Следъ посрещането въ кино „Моderенъ“ ще стане тържеството за възобновяването на д-ството, което ще се открие съ подходящо слово отъ г. Опълченовъ.

— ПРИСТИГНАЛИ сж въ Добричъ инжинери отъ Министерството на благоустройството, които ще проучатъ въпроса за водоснабдяването на града. Сжщо, така наскоро ще бждатъ привършени подготвителнитѣ работи за поправката на досегашния водопроводъ и хигиеничното му нагодяване. Общинската управа е взела всички мѣрки, щото този старъ водопроводъ, чиито тржби на много мѣста били пропукани, да бжде коренно поправенъ до окончателното водоснабдяване на града. Днесъ въ 10 часа преди обѣдъ се свиква общинския съветъ, който ще разглежда въпроса за водоснабдяването.

— БЪЛГАРСКАТА Земедѣлска и Кооперативна Банка — клонъ Добричъ до днесъ е сключила само въ добришка околия 384 застраховки противъ градобинина. Това говори че добришкитѣ земедѣлци сж осъзнали ползата отъ застраховкитѣ противъ градобитнината.

— ПОРАДИ направенитѣ постжпки отъ страна на горския инспекторъ до надлежното министерство, срокътъ на пашуната за добитъка, както на преселенцитѣ отъ северна Добруджа, така и на тия на мѣстнитѣ жители, който изтичаше на 1 май т. г. се продължава.

— НА 12 т. м. въ с. Кадиево се е самообесила жителката Пенка Недѣлко Недѣлкова, 40 годишна, майка на три деца. Причини — нервно разстройство.

— СПОРЕДЪ констатациитѣ на мѣстнитѣ санитарни власти въ цѣлата околия почти не сжществуватъ заразителни болести.

ЙОРДАНЪ Ив. Илиевъ, работникъ въ пжтническото д-сто „Добруджа“ е намѣрилъ единъ кръстъ за храбрость III степень.

СМѢСЕНАТА гимназия „Царь Борисъ III“ чествува своя пръвъ праздникъ на 15 май 1941 г. ТЕЗОИМЕННИЯ ДЕНЬ НА НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ЦАРЯ. По тоя случай въ 9 часа сутриньта на площадъ „Свобода“ ще се отслужи молебенъ. Въ 11 ч. ще се състои малко литературно утро въ салона на „Модеренъ театъръ“. Канятъ се всички възпитаници учители на бившата българска гимназия и цѣлото гражданство да присжтствува както на молебена така и на утрото.

— ОПИТЕНЪ счетоводитель, кореспондентъ, съ дългогодишна практика, търси подходяща работа. Справка редакцията.

ПРОТИВОАНГЛИЙСКИЯТЪ ОБРАТЪ ВЪ СЪВЕТСКАТА ПОЛИТИК

Политиката на Сталинъ съ Германия. Ако Америка се намеси въ войната, Япония незабавно ще се присъедини къмъ Германия.

Значението отъ подновяването дипломатическитѣ отношения между Русия и Ирак

Буда Пеща 13. В-къ „Пестеръ Лойдъ“ помѣства една уводна статия подъ надсловъ „Противоанглийския обратъ въ съветската политика“ въ която се казва, че обстоятелствата, при които Сталинъ поема председателството на Съвета на народнитѣ комисари, добива много голѣмо значение въ момента, въ който Япония заявява, че всѣка намѣса отъ страна на Съединенитѣ щати въ войната, ще предизвика незабавното влизане на Япония въ войната на страната на Германия.

Сталинъ, най-популярниятъ човѣкъ въ Съветска Русия, съ своята последна постжпка, е засилилъ авторитета на Руската държава, и активизиралъ външната и политика, която водѣлъ само къмъ закрепването на германо-съветскитѣ приятелски отношения.

Букурещъ 13. Правителствениятъ в-къ „Униря“ изтъква като пръвъ актъ на правителството на съветското правителство, следъ поемането на председателския постъ отъ Сталинъ, възстановяването на дипломатическитѣ отношения съ Иракъ. Този фактъ добива особено значение, поради обстоятелството, че политиката на Иракъ въ момента се водела отъ едно противоанглийско правителство. Следъ премахването на югославянската, норвежката и белгийски легации отъ Москва, съветското пртвителство, подъ ржководството на Сталинъ, дало ново указание за своитѣ приятелски отношения съ Германия.

Околийски съюзъ „СЪВЕЗИ“ — Добричъ

Съобщава на собственицитѣ на парни котли. Съгласно разпоредбитѣ на закона и нарежданията на Инспекцията на Труда, задължени сж всички притежатели на вършачки да установятъ законно отношенията си съ механицитѣ. За тази цель Комисията Ви моли найнастойчиво да присжтствувате на 17 т. м. (сжбота) отъ 2—4 часа сл. обѣдъ на предварителната съвещателна конференция, която ще се състои въ гр. Добричъ въ салона на градската градина, гдето ще се изберать представители за да третиратъ въпроса съ Съюза на механицитѣ, която ще стане на 18 т. м. въ помещението на Работническия Съюзъ.

Присъствието Ви е абсолютно наложително, понеже решенията на комисията ще бждатъ задължителни. Съобщете горното и на другитѣ вършачко притежатели отъ общината Ви.

ОТЪ КОМИТЕТА

Д-ръ НОВАЧЕВЪ

се завърна отъ временно обучение и отново приема болни въ медецинския си кабинетъ **въ гр. Добричъ** ул. Царь Борисъ № 12

— Смѣсената гимназия „Царь Борисъ III“ — Добричъ търси да купи столове на брой 100-150 за обзавеждане салона на гимназията. Справка гимназията.

— ПРОДАВАМЪ вършачка „Флейтеръ“, локомотива 10 к.с. батозата 6 к.с., апараа 2 к.с., съ каиши и сита, комплектъ Сведения — ул. 88 № 19 Добричъ, или при собственика **Велико Сжбевъ** с. Гьоре. 321-3-2

БЪЛГАРИ!

обичайте родната книга.

ВЪ ТУРЦИЯ НАСТЖПВА

съвсемъ ново положение следъ завземането на грѫцкитѣ острови. И най-фанатичнитѣ привърженици на Англия въ Турция трѣбва да се помирятъ съ създаденото положение

Истамбулъ 13. Следъ германската победа на Балканитѣ и следъ завземането на грѫцкитѣ острови, за Турция настжпи съвсемъ ново положение. Дори и най-фанатичнитѣ призърженици на Англия въ турската република трѣбва сега да се помирятъ съ положението, че сж напълно откжснати отъ своята съюзница, отъ която тъй много очакваха. Презъ месецъ априлъ, напримѣръ, английскитѣ параходи бѣха всѣкидневно явление въ истамбулскитѣ води. Въ външната търговия на Турция Англия заемаше първо мѣсто. Непосрѣдствено съ това, обаче, германскитѣ военни части заеха островитѣ Лемносъ и Самотраки, които се намиратъ предъ самитѣ устия на Дарданелитѣ. Въ този моментъ не се мѣрка нито единъ английски параходъ въ турскитѣ води. Завзетиятъ островъ срещу Смирна, не позволява на английскитѣ кораби да посещаватъ и това второ по голѣмина турско пристанище.

ФОНЪ ПАПЕНЪ ПРИЕТЪ

ОТЪ ТУРСКИЯ М-РЪ НА ВЪНШНИТѢ РАБОТИ

Англичанитѣ строятъ укрепления въ Палестина. Недоволството въ Арабия. Чуми въ Китай

Анкара 13. Министрътъ на външнитѣ работи г. Сарачоглу днесъ прие на аудиенция германския посланикъ фонъ Папенъ. Дипломатическитѣ кржгове пазятъ пълна въздържаность по тая среща.

Берлинъ 13. Споредъ едно съобщение отъ Ерусалимъ, англичанитѣ въ Палестиния строели укрепления въ много области. Тукъ, обаче, недоволството отъ страна на арабското население постоянно наравствало и вземало застрашителни размѣри. Английскитѣ власти въ Палестина осждили на смърть четирма араби. Това предизвикало още по-голѣми недоволства.

Шангхай 13. Въ областитѣ Хонкъ Конгъ и Макау е избухнала чумната епидемия, която взела ужасни размѣри. За единъ день въ Хонкъ Конгъ умрѣли отъ чума 800 души, а въ Макау — 100 души.

Граждани,

Последния срокъ за изплащане общинскитѣ данъци съ 10 на сто намаление е до 20 този месецъ, побързайтѣ да изплатите данъцитѣ си и не очаквайте последнитѣ дни на срока, когато на гишетата ще има голѣма навалица.